

Držanje za prošlost vodi razdoru

Ali kakva je situacija u spoljnom svetu? Sve se nešto izražavaju strahovi da će današnji razvoj događaja završiti katastrofom. Ko želi da se hvata za stare stvari, za svoja postignuća, osećaje se ugroženim novim razvojem događaja. Neke promene toliko brzo nastupaju i toliko su radikalne da je teško pronaći uporište. Te se promene odnose na vrednosti i načela svih aspekata društva; reč je o dolasku sveopšte svetske revolucije. Postoje dva razloga zašto takve stvari imaju dubok i dalekosežan uticaj na čovečanstvo:

1. Kao prvo, te promene nastupaju širom planete. Celo čovečanstvo je zahvaćeno tim promenama te se iste pokušavaju ukloniti svim mogućim sredstvima. Prema tome, zemlja je, kao živi organizam, opterećena te gubi svoj vlastiti potencijal da bi se mogla izlečiti i obnoviti;
2. Kao drugo, sve je manje i manje ljudi koji imaju pravu religioznu osnovu. Za mnoge je vera, koja je pre osiguravala zaštitu, postala mrtvim slovom. Takvi se osećaju direktno ugroženi raznim opasnostima koje ih okružuju te se ne mogu odbraniti ni spolja ni iznutra. Pored toga, toliko je političkih i ekonomskih problema koji postaju nepodnošljivi.

Od početka 20. veka čovečanstvo je u potpunosti prepušteno samo sebi te je moralo dokazati za šta je sposobno. Čovek lako može shvatiti da je ta situacija uzrok poremećaja na svim nivoima. Stare vrednosti propadaju usled sve jačeg zračenja Vodolije. Sve ono što je donedavno bilo smatrano svetim prema religijskim normama i etičkim načelima danas gubi uticaj i čovečanstvo očajnički traži nove modele, norme i uverenja. Međutim, one se ne mogu pronaći izvan nas, već unutar našeg najdubljeg bića. Ko traži odgovor izvan sebe može pronaći samo privremena rešenja, koja će vremenom isto postati suvišna.

Čovečanstvo je ušlo u razdoblje kada mora postati duhovno zrelim. To je razdoblje u Bibliji predviđeno rečima: „Kraljevstvo Božje je u vama. Traži najpre kraljevstvo i sve ostalo će ti se dati“. Je li čovečanstvo spremno za to? Ćini li sve što može da pronađe unutrašnje kraljevstvo?

Naša planeta je maleni zubac u ogromnom mehanizmu svemira. Zakoni zračenja koji kontrolišu to telo ga usmeravaju prema cilju tako?e odre?uju i vode razvoj sveta i ljudi. Svet i ljudi moraju na njih reagovati. Kada kažemo da je budućnost sadržana u zvezdama, tada je to sasvim ta?no, ali ne u smislu „vulgarne“ astrologije. Odre?ene konstelacije su goleme pogonske snage ?ove?anstva koje mu odre?uju sudbinu. Tako je ve? odavno najavljeno i opisano da ?e delovanje znakova Serpentariusa i Cygnusa dovesti do svetske revolucije i odvesti ?ove?anstvo u potpuno novo doba.

I to je sada vatrena oluja Vodolije koja uzdrjava temelje ideala svake osobe, u isto joj vreme daju?i mogu?nost da nadvlada vlastita ograničenja. To se ne odnosi na granice vremena i prostora u spoljnom smislu, ve? na ograničenja koja spre?avaju unutrašnji ?ovekov rast, spre?avaju?i ga da pobjegne iz dijalektike.

Pre mnogo vremena kao prvi predznaci promena bili su poslani „glasnici“, pouke o neophodnim promenama. Ono što je prethodno mnogima bilo nevidljivo, danas je vidljivo svakome. Vodolija lomi staro i obnavlja sve što pokazuje mogu?nost mogu?nost novog života. Vodolija potpomaže ispunjenje Božanskog plana i osloba?a ?ove?anstvo od svih veza koje ga još ?vrsto drže. Ali ne radi se o obnovi nau?nih, religioznih i kulturnih normi, jer njihovo je vreme isteklo i nisu podobne za novi razvoj – pa ?ak ni u modernizovanim oblicima. Danas i sutra u potpunosti je stvar istinskog duhovnog, produhovljenog ljudskog bi?a, koje mora nastati iz staroga, oblikovati se u ljudskim srcima koja su valjano pripremljena. Pri tome kosmi?ke intervencije nude pomo? ?ove?anstvu tako što ga dovode to tog cilja, odvra?aju ga od pogrešnih puteva, spre?avaju da dalje ne posr?e i štite ga od uništenja.

Svi razvojni procesi na vremensko – prostornim nivoima pomažu razvoju svesti stanovnika. Nekoliko savremenih istraživa?a poriču postojanje svesti, drugi, pak, drže da svi oblici života imaju svest i da je ta svest u procesu razvoja. Naro?ito je za ?oveka važno da ga, na kraju tog procesa, njegova svest dovede do spoznaje da je zarobljen u dimenzijama vremena i prostora. Vreme i prostor su „vežbalište ve?nosti“, u kojem se svest spiralno uzdiže do svojih utvr?enih granica. Na kraju, ?ovek može birati: napustiti ograničenu svest i zameniti je sveš?u koja nam omogu?uje ulazak u nama još nepoznatu dimenziju ili se vratiti na po?etak te još jednom pro?i kroz sav razvojni proces. Ko razume „znakove vremena“ i poseduje nove sposobnosti taj gradi novu budućnost za sebe i druge. Tako je bilo, tako jeste i tako ?e uvek biti što je potvr?eno ?ežnjom i uzdasima mnogih autora mudrih izreka.

Životvarna voda ve? te?e po svetu i ?ove?anstvu, ali je samo malo ljudi doživljava kao pozitivan uticaj. Drugi umesto toga doživljavaju kao bujicu koja nosi sve pred sobom. Ona u njima ostavlja bolnu prazninu koju, pak, pokušavaju na najrazli?itije načine popuniti svim onim što im je na raspolaganju. Put kojim ljudi moraju danas krenuti u stvari je put na kojem li?nost više nije rascepljena, kultivisana ili delimično potisnuta ne?im, ve? na kojem se ona mora jednom zauvek raspršiti tako da bi besmrtna duša mogla zauzeti njeno mesto.

Source:

<https://www.lectoriumrosicrucianum.hr/hr/artikel/drzanje-za-proslost-vo...>